

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันคนไทยและสังคมโลกหันมาดูแลสุขภาพของตนเองโดยนิยมใช้สมุนไพรหรือมองมาที่ธรรมชาติบำบัด ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำสมุนไพรพื้นบ้านมาทำการหาสารที่มีฤทธิ์ทางยา ได้แก่ต้นไช้เนา ต้นไช้เนาเป็นไม้ต้นผลัดใบ สูง 5-15 เมตรมีการกระจายพันธุ์ในป่าเบญจพรรณแล้งและป่าดิบแล้ง ทั่วทุกภาคของประเทศ ผลสุกมีรสหวาน กินได้ เปลือกต้นและรากใช้ปรุงเป็นยาฝาดสมาน แก้ท้องร่วง และเป็นยาเจริญอาหาร จากการศึกษาเบื้องต้นของกลุ่มวิจัยอาจารย์ กิติพงษ์ วีรพัฒน์เมธิน และศาสตราจารย์ อภิชาติ สุขสำราญ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าสารเคมีที่ต้นไช้เนาผลิตในปริมาณที่มากคือ เอคไดสเตียรอยด์ และต้นไช้เนาผลิตสารเคมีชนิดนี้มาเพื่อต่อสู้กับแมลง ถ้าแมลงกินพืชที่มีเอคไดสเตียรอยด์อยู่ ก็จะเป็นอันตรายต่อแมลง นอกจากนี้ยังมีรายงานจากกลุ่มนักวิจัยอื่นๆ ในการนำเอคไดสเตียรอยด์มาทำการมาใช้เป็นยาชูกำลัง และ anti-aging agent (Lafont และ Dinan, 2003) ผู้วิจัยจึงมีประสงค์ที่จะนำทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่มีค่ามาใช้ให้เป็นประโยชน์เชิงพาณิชย์และการใช้ยาทางเลือกจากสมุนไพรจึงน่าจะเป็นแนวทางช่วยแก้ ปัญหาสาธารณสุขและการแพทย์ได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. สกัดและแยกสารเคมีจากสมุนไพรกิ่งของไช้เนา
2. ทดสอบฤทธิ์ทางชีวภาพจากส่วนสกัดต่าง ๆ ของสารที่แยกได้จากสมุนไพรกิ่งไช้เนา
3. ตรวจสอบสารบริสุทธิ์ และวิเคราะห์โครงสร้างขององค์ประกอบทางเคมีของสาร